

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 11. Ius homini in bestias & dominium, post peccatum, ita quidem
mansisse, vt tamen non manserit eadem securitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

Ius homini in bestias & dominium, post peccatum, ita quidem mansisse, ut tamen non manserit eadem securitas.

Hæc cùm ita sint, fuerintque, ante Adami lapsum, rectè tamen, etiam post eius peccatum, homo, quantumuis nonnullas bestias metuens, & exosas habens, dicitur esse dominus bestiarum. Neque dum enim jus, & amplissimam in eas potestatem amisit, tametsi amiserit securitatem. Ius enim hoc illi, ob naturę rationalis excellentiam, & imaginem DEI, est naturaliter datum. Quia igitur peccatum naturam non destruit, consequens est, hominem bona naturalia, ob peccatum, non amisisse. Atque hæc potestas denuo homini à Dœo fuit confirmata illis verbis: *Terror vester, ac Gen. 9. 2.*

tremor sit super cuncta animalia terræ &c.

Omnis pisces maris manui vestra traditi sunt;
Omne, quod mouetur & vinit, erit vobis in cibum, quasi olera virentia tradidi vobis omnia. Hinc licitum est, venari, aucupari, piscari, capere, occidere animantes, carnisibus earum in cibum, pellibus in amictum, dentibus & cornibus in instrumentū vti. Queri justè non possemus, si omni hoc do-

Z 3 minio,

Iac. 3. 7. minio, per peccatum, excidissemus. Nunc
adeò dominium istud nobis est relictum, ut
S. Iacobus dicat : *Omnis natura bestiarum,
volucrum, & serpentium, & ceterorum do-
mantur, & domita sunt à natura humana.*
Quod antè, quām ostendamus, verissimū
esse, fatendum est, discriminem inter perfe-
ctum illud dominium, quo gaudebat in
statu innocentiae Adamus; & quod, post
admissum à primo parente delictum, in ho-
minibus remansit, quo ad usum, valde im-
minutum ac limitatum. Siquidem Adam,
in priore illo statu, non solum circumspe-
ctiùs cauere potuit, intellectu nondum ob-
scurato, & peculiari protectione diuina-
munitus; sed etiam ex parte animalium
longè pleniorē habuit potestatis usum
atque executionem, & obedientiam: vel
quia, vt nonnulli arbitrantur, Angelico
ministerio prouisum fuit, vt bruta anima-
lia, suapte natura, imperio voluntatique
humanæ, ad amissim, obtemperarent: vel
quoniam tunc homo multò exactius no-
uerat proprietates, naturalesque anima-
lium inclinationes; quas qui nouit, faci-
lius vtique domat, subiicit, flectitque, &
sibi obsequentia reddit; vt experientia vel
hedit

hodie demonstrat. Sunt enim variæ artes industriaeque, quibus animantes cicutantur; quarum qui plures callet, plures bestias māsuefacit. Hos animalium effectus, atque inclinationes, haud ita posteri Adæ, perspectas habent, vt ipse: neque nunc Angeli bestias, vt priùs, solent ad nutum facere obsequētes. Vt hoc fieret, homo causam dedit, & exemplum. Si voluisset sibi parere bestias, D̄eo debuisset ipse obedire. Rebellionem sibi peperit rebellando. Hoc *judicium Domino, cum habitatoribus terra.* Amos. 4, 11. Prævaricati sunt. Propter hoc lugebit terra, & infirmabitur omnis, qui habitat in ea, in bestia agri, & in volucre cali.

C A P V T X I V.

*Quantum homini, etiam post peccatum
Adami, in omnis generis bestias,
dominium, quantaq; potes-
tas relictæ sit?*

§. I.

*Sancis qnibusdam contra serpentes, dracones,
& leones potestas diuinitus data.*

VT autem non lateret nos, quid peccato amissum sit, aut quām clementem judicem habeamus,

Z 4 domi-